

մտախիլն իր տարբերակային ընդ որ դրսևորումներով լավագույնս անդրադարձնում է ժանրային այն առանձնահատկությունները, որոնք մեզ իրավունք են վերապահում այդ և նման ստեղծագործությունները որոշարկելու որպես առանձին ժանր: Իսկ արտաքին, մեծ մասամբ հեքիաթային հնարանքների բացահայտումը հնարավորություն է տալիս ի ցույց դնելու այն պատճառները, որոնք շփոթ նմանության դուռ են բացում հեքիաթի ժանրի հետ:

Ռախա խաչատրյան
ՊԱՇՏՄԱՊՈՒՆՔԱՅԻՆ ՏԱՐԻՇԵՐԸ ՍՍՍՈՒՆԻ ԵՎ ՏԱՐՈՆԻ
ՊԱՐԵՐԳԵՐԻ ԿՐԿՆԱԳՆԵՐՈՒՄ

1. Գապված լինելով ծիսային արարողությունների հետ, պարերգերն ունեցել են կիրառական-նպատակային նշանակություն՝ ծառայել ին որոշակի ծիսա-հմայական արարողությունների, համադրելով խոսքը երաժշտությանն ու շարժմանը: Գրանցում խորապես արտահայտված են նախնական աշխարհայեցությունն իր տարերայնությամբ, մարդու ընդհանրապես պատկերացումները, նախնական հավատալիքներն ու սովորույթները: Հետզհետե կորցնելով ծիսային ըմբռնողությունը, պարերգերը ներառել ու պահպանել են համեմատաբար նեղ, կենցաղային տարրեր՝ ստանալով առավելապես սիրային և կենցաղային ընույթ, որպիսի տեսքով էլ հասել են մեզ: Նոր երևույթներն ու հարաբերություններն ավելի արագ են արտացոլվում պարերգերում և դա զալիս է նրանց իմպրովիզացիոն ընույթից:

2. Ամենակայունն ու վաղնջակաճը պարերգերի կրկնակներն են: Աղերսվելով նախնական ծեսերի և տոների հետ, կրկնակները անընդհատ կրկնվելով, կատարել են խոսքի հմայական ներգործման ֆունկցիա, հիմքում ունենալով գերբնական ակնկալվող գործության հավատալիք և պաշտամունքային տարրեր: Թախնում վերաբնակեցված սասունցիներից ու մշեցիներից զրառված պարերգերը իրենց տարբերակներով այժմ էլ աչքի են ընկնում ավանդական կայուն զծերով և զեղարվեստական առավել հղկվածությամբ:

3. ,,Նար, նար, նարգյուլում,, ,, ,, Նարոյ, նարոյ, նարոյ ջան,, ,, Նարե, նարե,, կրկնակները կապված են ջրի պաշտամունքի հետ և անդրադարձնում են նար- ի և ապա՝ ԾովիՆար-ի, որպես ջրային ոգու, պաշտամունքը հայերի մեջ: Բազմաթիվ ավանդությունների, հավատալիքների, պաշտամունքային վայրերի առկայությունը Սա-

սունում և Տարոնում, հավաստում են ջրի պաշտամունքի հետքերը, ընապաշտական ու անիմիստական վերապրուկները ավանդազան այդ հատվածի մեջ:

4. ,,Նաներ, նաներ,, ,, ,, Հա նաներ, նաներ,, ,, ,, Հոյ նաներ, նաներ, էդ էլ ըրխոի պան էր,, կրկնակները նանեի պաշտամունքի արծազանքներն են: Նանեն որպես աստվածամայր, ,, Մեծ մայր,, հանդես է գալիս ,, Սասնա ծռեր,, էպոսում՝ ի դեմս Դավթի հովանավոր, խրատատու նանեի, իսկ վերջինս որպես այդպիսին / մեծ մայր/ տակավին այժմ կենցաղավարում է սասունցիների և մշեցիների մեջ:

5. Դերկո-նիխ հնագույն ձոներգը նվիրված է եղել Դերկետո /ասորական/ և Նիխ /շումերական/ աստվածուհիներին, որոնք լինելով նույն ֆունկցիայի կրողներ / սիրո և պողաբերության/, ընկալվել են որպես մի աստվածութուն և հանդես են եկել միասին, մի ըողադրյալ անվամբ: Ասորական Դերկետոն պաշտվել է ողջ Հին Արևելքում, ըստ որում, նաև Հայաստանում, սկզբում՝ Աստղիկ և ապա՝ Անահիտ անուններով, որը հավաստում է Աստղիկի թագմաթիվ պաշտամունքային վայրերի առկայությամբ և պաշտամունքի արծազանքներով Տարոնի պարերգերում:

6. Հայաստանի հարավի՝ Սասնո և Տարոնի պարերգերի կրկնակները, որպես պաշտամունքային, ծիսային արարողութունների վերապրուկներ, սեմական աշխարհի հնագույն մշակութային ընդհանրության հեռավոր արծազանքներ են, զերբնական հավատալիքներով նախապաշարված մարդու վաղնջական ըմբռնումներ: